



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Scintillæ Ignatianæ, Sive Sancti Ignatii De Loyola, Societatis Jesu Fundatoris Apophthegmata Sacra

Hevenesi, Gábor

Coloniæ, 1715

VD18 10988289

1. Decembris. Si quam dæmon conscientiam invenit delicatam, multò delicatiorem efficere nititur, & in extremum quendam redigere anxietatis gradum, ut sic miserè turbatum à profectu spirituali tandem ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50423](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50423)

facri ædificii conatus in cineres cogat. Qui
mali sunt, nolunt alios se esse meliores.

I. Decembris.

*Si quam demon conscientiam invenit deli-
catum, multò deliciaiorem efficere niti-
tur, & in extremum quendam redigere
anxietatis gradum, ne sic miserè turba-
tum à profectu spirituali tandem dejicio-
at. S. Ign. de scrup.*

A Picem appetere, est periculum anhes-
lare. Ne quid nimis, tritum sapien-
tibus axioma, etiam in sanctitate locum
habet. Spinæ illæ ex imaginatione propria
natæ ad lancinandum animum aptæ sunt,
non ad sanctificandum.

Terra, quæ cultricem manum non ad-
mittit, quid mirum? si spinas, & tribulos
germinaverit. Justa hæc pertinaciæ pœna
est; si enim consilio locum daret, spina-
rum loco brevè flores parturiret.

Volenti non fit quidem injuria; fit ta-
men detrimentum. Inconsulta planè san-
ctitas! pati sinè merito, sinè fructu labo-
rare, hoc est proprii judicii martyrem esse.

Minus malum talibus foret: non profi-
cere, pejora sequuntur; fit namque, ut qui

culices percolaverant, dein camelos glutire incipiant. Hoc nempe captiosæ san-
ctitatis lucrum, hæc dæmonis intentio est.

2. Decembris.

*Usu ipso, & experientiâ docemur, non igna-
vos, & tepidos, sed ardentis, & gnaros
in obsequio divino animi pace, & tran-
quillitate potiri. S. Ignat. Epist. ad
Hispan.*

Quam demens esset, qui per avia quaereret, quod domi poterat reperire: procul quaerimus, quod propè habemus, per alienas januas ejus stipem mendicamus, quod in manu nostra est, & ipsi nobis dare, imò soli, possumus.

Magna hæc felicitas veræ hac in vita felicitatis est, quod personalis sit, non realis, in nobis, non in rebus nascitur, & vivit.

ev/ Quisque suæ lætitiæ patrya est, & Mater. Animum consule, fervorem attende: quantum hic, tanta etiam animi tranquillitas erit.

Quilibet opifex id maximè satagit, ut suæ artis opus nullius oburgationi pateat: cur opera nos, quæ agimus censuræ, imò indignationi divinæ obnoxia volumus? totum pretium hominis, non tam opus, quam fervor est.